

ξεως τοῦ πληθυσμοῦ των καὶ τῶν ἀπαιτήσεων διὰ καλλιτέραν διαβίωσιν λόγω τῆς βιομηχανικῆς των ἐξελιξέως. Ὁ Ὄργανισμὸς Τροφίμων καὶ Γεωργίας τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν ὑπολογίζει ὅτι διὰ νὰ ἐξασφαλισθῆ ἑπαρκῆς ἐπίπεδον διατροφῆς τῶν κατοίκων τῆς γῆς ἢ σημερινῆ παραγωγῆ τροφίμων πρέπει νὰ διπλασιασθῆ τὸ 1980 καὶ νὰ τριπλασιασθῆ τὸ 2000.

Θὰ ἀποδόσουν εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ τὰ ὑποανάπτυκτα ἔθνη; Εἶναι ὁ πλανήτης μας ἱκανὸς νὰ διαθρήσῃ τὸν πεινῶντα ἤμισυ πληθυσμὸν του καὶ νὰ βοηθήσῃ τοὺς συνεχῶς αὐξανόμενους κατοίκους του; Αὐτὸ εἶναι ἓνα περίπλοκον ἐρώτημα τὸ ὁποῖον ἀγγίζει καὶ ἄλλας σφαίρας ἐκτὸς τοῦ ὄγκου τῆς εἰς τροφίμα παραγωγῆς. Ἐπίσης σημαντικὰ εἶναι ἡ διατήρησις τῶν τροφίμων, τὰ εἶδη τῶν παραγομένων τροφίμων καὶ οἱ τρόποι χρησιμοποίησός των.

Ὁ ἐφοδιασμὸς εἰς τροφίμα δὲν εἶναι ἀπλῶς ὑπόθεσις ἀριθμοῦ μπουσελς σιτηρῶν τὰ ὁποῖα παράγει ὁ ἀγρότης ἢ ὁ ἀριθμὸς τῶν ὀρνίθων τὰς ὁποίας διατρέφει. Εἶναι καὶ ἡ ἐπιλογή, ὁ καλὸς χειρισμὸς, ἡ ἐπεξεργασία, ἡ ἐναποθήκευσις, ἡ μεταφορὰ καὶ ἡ ἐμπορία τῶν εἰδῶν διατροφῆς.

Ἄς ἴδωμεν τι ἡ ἐπιστήμη καὶ ἡ τεχνολογία ἔκανεν διὰ τὸ πρόβλημα τῆς διατροφῆς.

Θὰ ὑπέθετέ τις ὅτι ὁ ἀπλούστερος τρόπος νὰ αὐξηθῆ ἡ εἰς τροφίμα παραγωγῆ εἶναι νὰ ἀποδοθῆ περισσότερα γῆ εἰς τὴν καλλιέργειαν καὶ περισσότεροι ἄνθρωποι νὰ ἀσχοληθοῦν μὲ αὐτήν. Τόσον ἡ Σοβιετικὴ Ἐνωσις ὅσον καὶ μερικαὶ ὑποανάπτυκτοι χῶροι ἠσπάζθησαν τὴν δοξασίαν αὐτὴν χωρὶς ὅμως νὰ σημειώσουν ἀξιόλογον ἐπιτυχίαν. Ἡ ἀποψις αὐτῆ πολλὰ τὰ λανθασμένα περιέχει. Συνήθως σημαίνει στροφὴ πρὸς τὰ μικροτέρας ἀποδόσεως ἐδά-

φη. Πιθανὸν ἢ καλλιέργειά των νὰ τὰ ἀπογυμνώσῃ καὶ νὰ τὰ καταστήσῃ ἄχρηστα διὰ βοσκήν ἢ δι' ἀνάπτυξιν δασῶν. Εἶναι ἐπίσης πιθανὸν νὰ μεταβληθοῦν τὰ ἐδάφη αὐτὰ εἰς καλλιεργησίμους ἐκτάσεις μὲ τὴν χρησιμοποίησιν π. χ. τοῦ ὕδατος καὶ τὰ συστήματα ἀρδεύσεως εἶναι γνωστὸν ὅτι ἀλλάσσουν τὸν χαρακτῆρα τῶν ἡμιαγόνων ἐδαφῶν. Ἡ καλλιέργεια ὅμως τῶν χαμηλῆς ἀποδόσεως ἐδαφῶν οὐδέποτε ἀποβαίνει ἐπιτυχῆς ἐὰν δὲν γίνῃ ἀπὸ ἀγρότας μὲ πείραν αἰῶνων ἢ ἀπὸ συγχρόνους εἰδικούς μὲ πλήρη γνῶσιν τῶν τοπικῶν συνθηκῶν καὶ τῶν ποικιλιῶν τῶν καλλιεργειῶν αἱ ὁποῖαι εἶναι κατάλληλοι διὰ τὰς συνθήκας αὐτάς. Τοιαύτη γνῶσις συνήθως δὲν ὑπάρχει εἰς τὰς ὑποανάπτυκτους χώρας.

Ἐκτὸς τούτου γνωρίζομεν ὅτι αἱ ἐξελιγμένα χῶρα δὲν ἠῤῥησαν τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑπὸ καλλιέργειαν στρεμμάτων, ἀλλὰ ἀντιθέτως δὲν ἠσχαλήθησαν μὲ τὰ χαμηλῆς ἀποδόσεως ἐδάφη των καὶ συνεχῶς μειώνουν τὴν ἀναλογίαν τοῦ γεωργικοῦ των πληθυσμοῦ. Ἰκανοποιητικὴ καλλιέργεια σημαίνει συγκέντρωσις εἰς τὰ ἀποδοτικώτερα ἐδάφη ὅπου ἐπιτυχάνεται μεγαλυτέρα παραγωγὴ μὲ ὀλιγοτέρους ἀγρότας. Π. χ. ἡ Ἀμερικὴ παράγει τεράστια πλεονάσματα τροφῆς μὲ ἀγροτικὸν πληθυσμὸν μὴ ὑπερβαίνοντα τὸ 10 % τοῦ συνόλου.

Συνεπῶς τὸ πρόβλημα τῶν ὑποανάπτυκτων χωρῶν εἶναι νὰ αὐξηθῆ ἡ παραγωγικότης τῶν γαιῶν των καὶ τῶν ἀγροτῶν των. Τοῦτο δὲν εἶναι καθόλου εὐκόλον. Οἱ χωρικοὶ εἶναι συντηρητικοὶ καὶ ἀντιτίθενται εἰς ἀλλαγὰς μεθόδων καλλιέργειας. Πρέπει ὅλος ὁ πληθυσμὸς νὰ ἐνστερνισθῆ τὰς προσφερομένας ἀπὸ τὴν ἐπιστημονικὴν γεωργίαν δυνατότητας.

Πρέπει οἱ διαχειριζόμενοι τὰ κοινὰ νὰ ἐξεύρουν τὰ ἀπαιτούμενα κεφάλαια, νὰ καταστρώσουν σχέδια, νὰ